

[Statsministeren]

fundsudvikling, så er der ingen tvivl om, at gør det selv-arbejde og sort arbejde osv. osv. er motiveret af det stadig stigende skattetryk. Og kan vi ikke sørge for, at flere mennesker og familier og virksomheder får råd til i højere grad at udnytte service, man køber udefra?

Det mener vi er vigtigt. Altså vi kender jo alle eksemplerne. Når en specialarbejder betaler en murer for at sætte nye fliser op, så må specialarbejderen selv arbejde i 5 timer for at tjene til hver time, mureren arbejder. Og en professionel rengøringshjælp skal måske have 70 kr. i timen, og smeden tjener måske det dobbelte, men han må alligevel arbejde 2 timer for at tjene til hver times rengøringshjælp.

Det her har noget at gøre med skattetrykket i forhold til lavindkomstgrupperne, og det er jo her, vi i så høj grad møder serviceerhvervene. Jeg skal ikke sige mere om det nu. Det her er heller ikke et problem, vi kan klare på en måned eller et år. Men vi kan tilrettelægge en udvikling over en tid, som betyder, at vi får genskabt måske et hundredtusindtal af job, som er gået tabt som følge af samfunds- og skatteudviklingen. De job, som i dag er afløst af gørdet-selv og af sort arbejde.

Hr. Lykketoft siger med rette, at det jo ikke er godt nok at gå ind for frit valg for borgerne, hvis det drejer sig om at vælge mellem forskellige slags ventelister. Nu har vi heldigvis oplevet, at mange ventelister har været nedadgående i de senere år. I løbet af den sidste halve snes år er det gået i den rigtige retning – måske ikke hurtigt nok. Der var flere børn på venteliste på daginstitutionsområdet for år tilbage end nu, og Folketinget har jo de sidste år været i fuld sving med at skabe valgmuligheder og nye former for børnepasning, så man også appellerer mere til borgerne og virksomhederne selv om at tage et initiativ. Det tror jeg vil hjælpe i løbet af de kommende år.

Hvis vi tager plejehjemsområdet, så var der for en fem års tid siden langt flere plejepatienter, som opholdt sig på sygehusene. Nu er der heldigvis færre. Hvis vi specielt tager sygehusområdet, så er der gjort en stor indsats for effektivisering de senere år. Antallet af det, man kalder kirurgiske udskrivninger, er vokset meget betragteligt i de senere år, og hertil kan man så lægge et øget antal behandlinger, som i dag foretages ambulant og hos speciallæge. Så det går den rigtige vej, men det skal jo alt sam-

men falde rigtigt på plads i forhold til, hvad samfundshusholdningen kan klare.

Socialdemokratiet har fremsat et forslag om frit valg og ventelister, og det vil vi gerne være med til at bearbejde. Jeg er ikke sikker på, at det er den rigtige løsning, Socialdemokratiet foreslår; måske kan vi nå målet på en bedre måde.

I regeringen tror vi, at indførelse af frit valg vil give borgere, der ikke vil acceptere de lange ventelister, bedre mulighed for så at blive behandlet et andet sted, hvor kapaciteten er bedre, og det vil i sig selv hjælpe på at nedbringe for lange ventetider. Men dertil kommer så, at i de amter, hvor man kan miste patienter på den måde, får man en inspiration til at gennemføre omprioriteringer og effektiviseringer, så deres egne ventelister nedbringes.

Vi har her et godt eksempel at lægge til grund, når vi nu skal se på Socialdemokratiets forslag. Det, jeg gerne ville nævne, var, at Fyns Amtskommune foretog en udlicitering blandt sygehuse og speciallæger i 1991 og oplevede, at det førte til en reduktion af ventelisterne til en lang række mindre komplicerede operationer med ikke mindre end 21 pct. Der kan altså gøres meget, som trækker i den rigtige retning. Jeg håber, vi får en saglig debat om det.

Så var det selvfølgelig et hovedpunkt i hr. Lykketofts tale at sige: Danmark har brug for en helt ny kurs. Der må jeg altså mane til en smule besindighed. En helt ny kurs? Det er for meget; det ville rumme risici.

Danmark har måske brug for at justere kursen under hensyn til den svagere konjunktur og risikoen for stigende arbejdsløshed, og derfor vil jeg godt minde om, at jeg håber, at vi, når vi nu i de kommende uger skal arbejde intenst med finanslov og meget andet godt, kan være nogenlunde enige om det, jeg tillod mig at sige i begyndelsen af min åbningstale. Det er dér, hvor jeg siger, at dansk økonomi nu på en række områder er blevet meget stærk, og nu er der råderum for at gøre mere for at stimulere vækst og få ledigheden ned. Og så siger jeg: Det er derfor, vi nu fremlægger de nye forslag for at bekæmpe arbejdsløsheden med nye midler.

Men som den erfarne statsminister, jeg er, så siger jeg i det følgende: Lad nu ikke det her stå alene; så kunne det misforstås. Du må hellere understrege: For det første: De grundlæggende